

NGUYỄN DUY

Thơ trữ tình

Nhà Xuất Bản Hội Nhà Văn
Trung Tâm Văn Hóa Ngôn Ngữ Đông Tây

Tủ sách thơ trữ tình

Nguyễn Duy

Nhà xuất bản Hội Nhà văn
Trung tâm Văn hóa Ngôn ngữ Đông Tây

KÍNH GỬI TUỔI HỌC TRÒ

Học trò con trai ma quý
 học trò con gái thần tiên
 thầy xếp thần tiên ngồi kèm ma quý

Bén hơi ma quý gheo thần tiên
 lập lòe đom đóm vĩnh cửu
 ô mai đổi kẹo bạc hà

Lấm láp trang đời mỗi dầy mỗi kịch
 tuổi học trò đồng nghĩa với trang thơ
 thời gian không mất trắng bao giờ

*Câu chuyện học trò không đầu không đuôi
tình ý học trò quả me chua loét
lưu bút mùa hoa phượng cháy không người*

*Lá thư học trò vu vơ dấm dúi
nỗi nhớ học trò chấp chới suốt đời nhau
đẹp như là không đâu vào đâu.*

CẢ ĐẠO VỌNG VỀ 1

*Chờ em từ bấy đến giờ
lại làm ra vẻ tình cờ qua đây*

*tình cờ gió thổi lá bay
hóa ra đã hẹn từ ngày chưa quen.*

CA ĐẠO VỌNG VỀ 4

*Ngã bàn tay nhớ bàn tay
 hương thơm buổi ấy thoáng bay trở về*

*nói nhiều cũng chỉ mình nghe
 nhớ nhau mình lại vuốt ve tay mình.*

ÁO TRẮNG MÁI HỒNG

Thướt tha áo trắng nói cười
 để ta thương nhớ một thời áo nâu
 tóc hoe hoe chấy trên đầu
 ta và bạn gái cười trâu học bài

áo trắng là áo trắng ai
 buồn phơ phất thuở ban mai tới trường
 long lanh ngọn cỏ giọt sương
 song song chân đất con đường xa xa

áo trắng là áo trắng à
một hôm ta thấy bạn ta then thùng
vở che ngực nhú gương ngừng
ta ngo ngẩn ngó má hồng hây hây

áo trắng là áo trắng này
ngựa nga ngựa ngáy cỏ may trong lòng
bông đưng bạn ấy lấy chồng
bỏ ta lại giữa mùa đông xám trời

áo trắng là áo trắng ơi
 cho ta xin lại dáng người ngày xưa
 cho ta tí tẹo thân thờ
 ước chi người đó bây giờ là đây

áo trắng là áo trắng bay
 thấp tha thấp thoáng tháng ngày mong manh
 rừng xanh ai nhuộm mà xanh
 má hồng ai nhuộm mà quanh năm hồng.

BẮT CHỢT

Người con gái chốt qua đường
áo em mong mỏng màn sương núi đồi

Chốt rơi lại một nụ cười
và sương rười rượi một trời phía sau

Đem nhan sắc tặng cho nhau
em giảng cái đẹp ngang cầu ban mai

Chả riêng ta chả riêng ai
để heo hút gió thổi dài trên cây

Sớm nay ra ngô gặp may
ước chi mai lại người này đi qua...

ĐƯỢC YÊU NHƯ THỂ CA ĐẠO

*Bao giờ cho tới ngày xưa
yêu như các cụ cho vữa lòng ta
cái thời chưa nhiễm SIDA
yêu lẫn yêu lóc la đà đã chưa.*

*Được yêu như các cụ xưa
cũng trăng gió cũng mây mưa ào ào
được yêu như thể ca dao
dủ phờ phạc đất đủ lao đao trời.*

*Tây Tàu cũng thế thì thôi
y chang cay đắng ngọt bùi khổ đau
không trầu mà cũng chẳng cau
làm sao cho thắm môi nhiau thì làm.*

NÉT VÀ HÌNH

*Nét và hình chẳng riêng ai
em - thần nhan sắc trời sai giáng trần
đừng hà tiện đáng thanh xuân
em chia cái đẹp nhớ phần cho tôi*

*Chia dư đẹp vẫn không voi
chia không hết đẹp ông trời lấy đi
hình và nét cũng có thì
cất làm chi giấu làm chi của trời.*

*Không em đời cũ đẹp thôi
có thêm em nữa nên đời đẹp thêm
thêm chút sang bớt chút hèn
nhìn em thôi đủ yêu em rất nhiều.*

*Yêu bằng mắt cũng là yêu
cõi đời đẹp đủ liêu xiêu cõi mình
tim tôi quen đập thùng thình
một kho sưu tập nét hình thoáng qua.*

ĐI NGANG THÀNH NỘI

*Gió đi ù ù ngang hòng sủng thần công
tiếng chuông chùa đi thủng thỉnh trong không
áo em trắng đi từ xa vắng lại
thời gian đi xám mặt dính đồng.*

NHỚ BẠN

Ta về xứ Huế mủa sa
 em ơi Đồng Khánh đã là ngày xưa
 ta về xứ Huế chiều mủa
 em ơi áo trắng bây giờ ở đâu

Bến Tuấn loáng thoáng hàng dâu
 em xa vườn lựu từ lâu lắm rồi
 lối mòn đá cuối rong chơi
 lơ thơ trắng dưới chân đôi hoa mơ

Lan báo hủ nở tình cờ
 bông ngô đồng rụng xuống bờ Hương Giang
 chợ chiều Bến Ngự chưa tan
 ai đi ngược dốc Phú Cam một mình.

MỘT GÓC CHIẾU HÀ NỘI

Hồ Gươm xanh màu xanh cổ tích
 con rùa vàng gửi bóng ở trên mây
 cây si mọc chúc cành xuống nước
 Thế Húc cong cong một nét lông mày

Tóc em dài cho ta nhìn thấy gió
 áo em bay cho mờ tỏ thân hình
 em sâu sắc như kính thành cổ kính
 góc si già đã mọc ngôi rêu xanh.

Em nhẹ nhõm đi về trong phố cũ
 tường nhà lở với cửa gỗ bức bàn
 ta lặn lội như một thằng ăn trộm
 nơm nớp lo mình bị bắt quả tang.

Lần nữa mãi thế là ta lỡ đại
để dành thành mất cặp cả tình yêu
thế là ta mồ côi em mãi
cái vu vơ chết đuối dưới sương chiều.

Cửa gỗ cài then... bóng em mất hút
xe cúp đã thay cho ngựa tía vông điều
ta trở lại gốc si già... và làm lại
làm thơ tình tặng những lúa đang yêu...

MƯA TRONG NẮNG
NẮNG TRONG MƯA

Bọn bê công việc bấy lâu
hẹn nhau dành dùm cho nhau một chiều
đường nào cũng lắm thương yêu
lối nào cũng đẹp rất nhiều lúa đôi
trong veo là nắng với trời
ngón ngàng thân mến là người với nhau.

Chiều đang sâu thắm một màu
tự đứng lớp đớp ngàng đầu - ở mưa!
mưa rào giữa nắng hay chưa
hạt mưa ném thẳng có chừa ai đâu.

Vội vàng ta nấp vào nhau
 mái đầu che lấy mái đầu thoảng hương

- Em đừng trách nhé, em thương
 nào ai biết được giữa đường gặp mưa!

Tiếng em như tiếng gió lùa:
 - Thôi đừng nói giọng người xưa, buồn cười...

Từ môi mưa giọt xuống môi
 nhấm chung một hạt mưa rơi mặn mà
 áo em ướt lẫn vào da
 tóc lẫn vào gió - gió là sợi tơ
 mắt em trong đến ngầy thơ
 trong như nắng giữa mịt mờ mưa giăng...

ĐÁM MÂY DỪNG LẠI TRÊN TRỜI...

... Để cho dưới đất đám người chạy mua

Để cho có lúc nương nhờ
mái hiên ai cứ như thùa vẩy thôi

Trắng trong từng hạt rơi rơi
để cho em nép vào tôi thế này

Trắng trong từng hạt bay bay
để cho tay chạm vào tay giạt mình

Sấm chi sấm động thành thành
để cho xa lạ mà thành nhớ thương

Người dung nước lã qua đường
giá không ướt áo để thường biết nhau

Bao nhiêu là giọt mưa rào
 để cho một giọt rơi vào mắt em

Bao nhiêu người ước kể bên
 để cho mình thấy bình yên quanh mình

Cơn mưa như thế vô tình
 sẽ còn mưa bất thành linh trong tôi

Sẽ còn âm ảm mãi thôi
 áo em bốc khói dưới trời mưa tuôn

Giá không có những con đường
 để cho những cuộc đời thường đi qua

Giá không có mái hiên nhà
 chìa ra như thế thừa ra bên đường...

HỒ TÂY

Vòng vèo qua quán bán xôi tôm
trót quen hơi ngọn gió nồm Cổ Ngưu

Mặt hồ xanh bóng đỏ lừ
áo em trắng bóng hồng như ráng chiều

Ngọn cây ngậy đại cánh diều
chân đê lẳng vẳng ít nhiều khói sương

Bánh xèo sào sào trên đường
nghe tiếng tiếc một ngày thường đang qua

Hình như em sợ mình già
ước chi son trẻ đôi ra mấy lần

Hình như sóng vỗ phân vân
cỏ gà bối rối bàn chân vội vàng

Gió rung cành ổi Nghi Tâm
kệ cho tan tác lo toan một ngày

Cũng liều nắm lấy bàn tay
đôi sấm cầm lướt thướt bay trên hồ.

VÔ TƯ

Người đâu ngày đó vô tư
em bây giờ có còn như bấy giờ

Ngon lành gió lừng mưa lơ
vô tư như thực như mơ như gì

Mình vô tư với ta đi
vô tư nhau chả cần chi nhiều lời

Vô tư thế chấp đời người
trắng tay còn chút coi trời bằng vung

Luật chơi cấm kỵ nửa chừng
vô tư đặt cọc tận cùng chiếu manh

Liên em vô tư liên anh
không ngây không dại không đành phải không.

CÔI PHẬT

*Rêu tron tam cấp Thiên Trù
ngón chân bấm đá gặt gù lên tiên:*

*ni cô má lúm đồng tiền
bát canh rau sắng ngọt quên đường về.*

SÔNG THAO

Sông Thao thêm một lần tôi tắm
 thêm một lần tôi đến để rồi đi
 gió cứ thổi trống không ngoài bãi vắng
 tôi nhìn em để không nói năng gì

tôi gửi lại đây cái buồn vô cớ
 để mang về cái nhớ bâng quơ
 xin chớ hỏi tại làm sao như vậy
 tôi vốn không rành mạch bao giờ

em đưa tiễn bước chân gìn giữ lắm
 hạt mưa dùng dằng ngọn cỏ ven đê
 yêu mến ạ xin đừng buồn em nhé
 giòng nước trôi đi giọt nước lại rơi về.

ĐÀ LẠT MỘT LẦN TRĂNG

Trăng ảo ảnh lập lơ trong sương trắng
 ngọn gió nhà ai thấp thoáng bên đồi
 tiếng móng ngựa gõ ròn đốc vắng
 nghe mơ hồ một chiếc lá thông rơi

em nhóm bếp bằng củi ngo chẻ nhỏ
 ngọn lửa lấp đi khoảng vắng giữa hai người
 tôi lơ đãng nhìn em nhìn lơ đãng
 siêu nước pha trà vừa áp úng sôi

em biết chứ chả ai lơ đãng cả
 hòn than kia đang đỏ đến hết lòng
 mà ngọn lửa cứ giả vờ le lói
 mùi nhựa thông theo sợi khói đi vòng.

LÀM QUEN

Ta với nhau gần quá hóa xa xăm
 quen nếp việc ngày ngày tất bật
 quen đến chai lì cả nỗi lo toan

Vẫn là em... cộng thêm chút mơ màng
 âm ỉm dấu cỏ nhàu trên đời gió
 xanh ngô ngàn chùm lá thông non

*Vẫn là em... cộng thêm chút điu hiu
trắng trắng bước co ro cò trắng
lặn lội sương mù thung lũng Tình Yêu*

*Vẫn là em... cộng thêm chút xôn xao
đăm đăm thác Pren rơi vào mắt
trời nghiêng nghiêng nước đổ ào ào*

*Vẫn là em... cộng thêm chút xạ vãng
cảm thương dòng suối đẹp Đatăngla
cô độc chảy muôn đời không chán nản*

Vẫn là em... cộng thêm chút bốn chồn
ngực áo đỏ đốt lửa chiều đỉnh núi
mây dát vàng lừng lơ hoàng hôn

Vẫn là em... cộng thêm chút hững hờ
xác cỏ dính đầy lưng không buồn phủi
tóc bay dài ngang phố chợ tỉnh bơ

Lẳng lẳng làm quen cái cầm tay lỏng lẻo
vẫn là em... cứ chậm chậm mà thân
vẫn là ta... cứ là lạ mà gần...

NHA TRANG CÓ MỘT MỐI TÌNH

Mộc mạc đá Hòn Chông lỏa thê
 đành để cho Hòn Vợ then thò
 em e ấp nấp mình sau đá
 để cái nhìn đành vòng vèo quanh co

Thiên nhiên tạc một mối tình hóa thạch
 đâu phải cho sóng gió giỡn ỡ hò
 ai đâu tiên thấy người trong đá đó
 để ta thờ làm cụ tổ lẳng lơ

Triệu năm đá chông chênh mà tồn tại
 trăm năm mình thấm tháp nổi gì đâu
 dù khắp khiên éo le xưa lạp lại
 thì cũng đành mượn đá để yêu nhau...

XUỐNG DẦY

Con ơi mẹ dặn câu này
 Sông sâu chớ lội dõ dầy chớ đi...
 (Ca dao)

Người dung người ở đâu về
 đi cùng ta một chuyến đi xuống dầy

Hở hênh nghiêng chút bên này
 sông sâu chới với bàn tay chia lìa
 hở hênh nghiêng chút bên kia
 giọt đau thương sẽ dẫm đĩa mắt ai

Biết rồi !... Vai cú kẻ vai
 kẻ cho mấp mé cả hai mạn xuống...

Bưởi nhả ai chín sau vườn
 gió băng quơ thả làn hương giữa trời
 cu cườm thông thả bay đôi
 về đâu hỡi lục bình trôi lững lờ

Lau già râu tóc lơ phơ
 khời sương biêng biếc mấy bờ sông xa
 chiều xanh như nổi nhớ nhả
 mây bàng bạc sóng bao la bốn bề

*Không vì thương một miền quê
tự đứng người ở đâu về lênh đếnh
người đang ước ngọt mơ lành
sầu riêng đang chín trên cành phải không*

*Cũ xưa đến vậy là cùng
sao sông nước cứ trẻ trung thế này
ai xui người trở về đây
mẹ răn vẫn nhớ xuống đây vẫn đi...*

CHỈ KHÁC NHAU CÁI NHÌN, EM Ạ...

*Trời đâu cũng rộng như nhau
mưa đâu cũng ướt nắng đâu cũng vàng*

*Gió đâu cũng gió lang thang
người đâu yêu cũng nồng nàn như yêu.*

THÁCH THỨC

*Đố em bán gió cho trời
để anh đánh thuế bọn người buôn nhau*

*Đố em mua chịu nỗi đau
để anh hóa giá bảy màu giấc mơ.*

CHẠNH LÒNG 1

*Giọt rơi hơi bị trong veo
mắt đi hơi bị vòng vèo lối thôi*

*Chân mây hơi bị cuối trời
em oi bị đẹp anh hơi bị nhàu.*

CÂU

*Chạnh nghe em hát... ông câu
cá ăn chẳng giết để lâu mất mối*

*Mình câu ta giữa trần đời
không dây không lưới không mối không phao.*

KIÊNG

Bệnh oan trời ác phạt anh
 liếm môi nhấm thưở tung hoành chưa xa

Tạnh men là tạnh la đà
 tạnh cơn một bóng ảo ra chín hình

Phàm trần bớt chút lung linh
 các em bớt xinh xinh xinh mấy phần

Tỉnh queo quá hóa vô tâm
 thương ngậy tiếc đại bản thân vậy thôi

Kiếng khem nhạt thếch cả người.

BÀI CA PHIÊU LƯU

1

*Xin em đừng nản lòng yêu
tình tang là cuộc phiêu lưu tuyệt vời.*

2

*Xin em đừng ngăn cuộc chơi
phiêu lưu đã nhất trần đời là mơ.*

3

*Xin em đừng mỏi mong chờ
phiêu lưu tới bến tới bờ còn xa.*

4

*Xin em đừng vội vã già
hiếu cho nhau sống đã là phiêu lưu.*

MỐI

*Em đi bỏ lửng cánh đồng
xơ gan hột lúa nát lòng củ khoai*

*ra rơm bạc phếch tóc dài
hai mà một một mà hai một mình*

**

Em đi bỏ lửng sân đình
trống chèo ngắc ngoải thùng thình gọi ai

Chòng chành kiếp nòn không quai
hai mà một một mà hai một mình.

*Em đi bỏ lửng dòng sông
biệt tâm con cá lóng nhông thuyền chài*

*Gió lêu lổng sóng đông dài
hai mà một một mà hai một mình.*

☆☆☆☆

*Em đi bỏ lưng trúc xinh
thấy đồ cóc dạy yêu tinh học bài*

*Nằm nghe ếch nhái thi tài
hai mà một một mà hai một mình*

*Em đi bỏ lửng chân trời
một người chiều ngóng một người ban mai*

*Hình là ta bóng là ai
hai mà một một mà hai một mình.*

*Em đi bỏ lửng cái tình
tâm toang hoác rỗng rồi tình hình hai*

*Ruột rêu một găm lại rai
hai mà một một mà hai một mình.*

NẤP VÀO BÓNG MÌNH

*Anh vô danh đứng lên bằng đôi chân
 hy vọng của mình
 cây vô danh đứng lên bằng chính rễ của nó
 đất đai cần khi chưa bao giờ bình yên*

*Anh vươn tay về phía giấc mơ tàng lùn ngọn gió
 như cây vươn về phía cao xanh
 bằng cành của nó*

Không hiểu nổi tại sao anh và cây bị chém bị đốn
 không lẩn trốn và không thể lẩn trốn
 anh nấp vào bóng anh

Anh vật trắng sao rít lạnh vết thương
 thấm giọng giọt sương nước mắt em long lanh
 mảnh vỡ
 và bắt chước lá cây bình thản hát mỗi lúc gặp gió

Lại đứng lên một lần nữa... một lần nữa...
 một lần nữa...

anh chờ em cơn mưa phục sinh
 ô dù che anh là chiếc bóng chính mình.

GIỌT TRỜI

Ngẫu nhiên em ra đời giọt trời rơi xuống
 không hề ký tên họ đồng làm người

Tình yêu ngẫu nhiên cũng xuống từ trời
 không đề cương không kích bản không dự báo
 thời tiết

Ta đầu tư cuộc tình không dự án không luận chứng
 giặt gấu vá vai không biên lai không hóa đơn

Ngẫu nhiên người ngẫu loạn quang ngẫu vương
 ta ngẫu hứng nhau phút tình cờ ấm ở

Hình như thế
 hình như không phải thế

Em nhớ chẳng phòng công chứng nhà trời
 kế ước hồng hoang lăn dấu tay định mệnh

*Đứa hóa bụi đứa hóa hơi nước
bụi hóa người khô xác khít mưa em*

*Mây ngẫu mưa cơn đầu mùa nghệt thờ
lũ lợi mối tình từ thiện của thiên nhiên*

*Yêu trả góp cả kiếp người em ạ
ngẫu sống rồi ngẫu chết ngẫu hư không.*

THƯƠNG NHỚ THỜI NGÀY

Sung sướng vậy thời thả rông trí nhớ
sống rồi quên để rồi sống rồi quên

Khốn khổ vậy thời nâng niu trí nhớ
quá khứ giăng xiềng xích giam cầm mình

Cái nhớ càng sâu gai rào càng sắc
em hóa cai tù chính cuộc đời em

Anh cũng vậy hình như ai cũng vậy
ta tự bỏ tù oan trái tim ta.

TÌNH CA CHO NGƯỜI LY HÔN

Đừng nói rằng em không yêu anh
nên nói rằng em yêu anh xong rồi

Sự dối lừa xúc phạm tình yêu
đành chấp nhận bước lữ làng định mệnh

Đành thú thật cuộc tình như cuộc chiến
bụi mưa xuân hoang phế dấu trường lòng

Đành ngấm niềm vui chui qua xác nỗi buồn
bình thần nhìn xa không hoảng hốt

Đành từng xẻo khối âm u phát độc
thanh thoát người về không cần lối người đi

Đừng quên chúc tốt lành nhau em nhé
và thơ ơi đừng sụt mướt làm gì.

VẾT THỜI GIAN

Một mùa đông đi chéo cánh đồng
vết sương muối rỗ bầm lá cải
tôi biết thế nào là gió sắc như dao.

Một mùa em lạnh toát rấn lột
vảy tróc da vết tình ái nhàu nhèo
tôi biết làm gì những gì tôi biết.

Biết xóa làm sao dấu vết vô hình
mùa đông đi qua để lại rùng mình
em để lại đời tôi quá trời sương muối.

VỢ ƠI

Khi trong túi có mấy đồng gạo nguyệt
 ta chạy rong như gi nưí - quên đời
 lúc xớ xác bồm xớ từng sợi tóc
 đói lả mò về
 cơm đâu
 vợ ơi...

**

Và tao tác bạn bè cơn hoạn nạn
 đòn đu côn tóe máu tâm hồn

Và tung tóe cả bướm vàng bướm trắng
 này giọt cay giọt đắng giọt buồn nôn
 móc họng mưa ra cầu vồng bảy sắc
 vợ diu ta
 tầng bậc
 thang mòn...

Đêm huyền ảo một kính kỳ se lạnh
một mình ta cô quạnh giữa muôn người
mặt sông lạ gợn nếp nhăn đuôi mắt
bùn rùn buồn
ta thắm kẻ
vợ ơi...

ROI VÀ NHẬT

Em nhật được tôi rách gời roi xuống
đường chỉ tay tím mọng vết bầm

Tôi nhật được em giọt sương xốt môi nút
đốm trắng cong cong cỏ đồng hoang

Có một mẩu tình yêu bé teo
vẩy vàng cám phu đào vàng đánh rơi
ta dặt ra sơn thép cả kiếp người

*Có chút gì cơn gió thoảng đánh rơi
tôi nhất nhanh li ti bụi chũ
đốt lò tâm linh chơi trò chơi luyện thơ*

*Có đồng xu nhỏ rơi ngõ chợ
em nhất về nuôi đỡ những ngày con
hột cơm Thạch Sanh cú hết lại còn*

Và ta tự đánh rơi mình từng chút
từng giọt đắng hình như là mồ hôi
từng giọt chát hình như là nước mắt

Le lối rơi và ấm áp rơi
từng giọt nắng hình như là sữa
từng giọt lửa hình như là máu ứa

Em ạ hình như ta chẳng là gì cả
rơi đất cát rơi rơm rạ
lại có ngày ai đó nhặt ta thôi.

KHI CHÚNG MÌNH YÊU NHAU

Ngọn gió thơm mùi tóc
 tia nắng mát làm sao
 giọt mưa thì ấm áp
 lúc nào cũng thế nào

Bữa ngủ chỉ cho nhau
 mà đường xa gần lại
 đôi cặp vó ngựa ô
 rong ruổi hoài không mỏi

Một giai điệu băng qua
 ngân nga hoài không chán
 một khoảng vắng mong chờ
 ngổ ngán hoài không nản

Cái cười tươi đến thế
cái nhăn nhó dễ thương
giọt nước mắt ròn tan
và nỗi buồn ngọt lịm

Đâu biết mình lận đận
nào hay mình lo toan
chút cay đắng dịu dàng
gian khổ thành vô nghĩa

Có gì đâu em nhỉ
khi chúng mình yêu nhau ...

YÊU

Chớp mắt tuổi xanh đã thành dĩ vãng
yêu là yêu đâu biết đi về đâu
mắt sáng rực nhìn đời trong leo lẻo
đất chằng dưới chân trời chằng trên đầu

Rồi tay nôi gân xanh như gân lá
mắt em giăng sương khói u sầu
an ủi thẳng căng sau một ngày mệt lả
ngọạ cổ nằm cho con nhớ tóc sâu

ứa nước mắt mà yêu nhau trọn vẹn
khấp khểnh đường dài thập thễnh bon chen
lắm lúc chữ nghĩa vô nghĩa tuốt
bàn tay bé con phủi bụi ưu phiền

Trời cho sống ta cũng già em ạ
con thương cha không bằng bà thương ông
tình như rượu chôn lâu dằm lịm
cuối đời đem ra nhấm mới mềm lòng.

CHO

*Có món ngon nào giá rẻ không em
gạo trắng rau tươi cá bơi tôm nháy
người xưa báo tiền nào của nấy
cái lẽ đời giản dị thế thôi ư?*

*Có đam mê nào giá rẻ không em
lời tâm huyết chiết ra từ máu đỏ
câu thơ thật dối lấy đồng tiền giả
và mồ hôi sôi nước mắt thất lòng*

Có yêu đương nào giá rẻ không em
ân ái đi qua nợ đời rơi vãi lại
còng lưng gánh tiếng cười con cái
thăm thẳm mai lờm chớm nhọc nhằn

Mẹ trót ru ta câu sấm mệnh con cò
thôi đừng trách cảnh tre sao mềm thế
đừng tưởng loanh quanh mọi người sống để
có hạnh phúc nào giá rẻ không em?

TRỞ GIÓ

1

Trời hâm hấp trở trời
gió vùng vãng thổi vắn

Em trở chứng lâm li
bóng chiều đi thủng thẳng.

2

Chút thanh thoi hiếm hoi
tiếng cười ròn ít lắm

Thương từng giây chết trắng
tội tình chi phí mình.

3

Cái va chạm lặng thinh
nứt dọc đời vết khố

Thời hội chúng thân kinh
mọi thứ đều dễ vỡ.

4

Buổi bập bênh bọt bẻ
nuông vào nhau mà trôi

Ngấn ngun ngùn ngày người
gió chi mà gió thế ...

EM ƠI, GIÓ ...

*Em ơi gió - gió tâm thần
tăng bình yên phía trên tầng bão giông.*

*Em ơi gió - gió nhàu sông
thâm lo bến lú dò không tới bờ.*

*Em ơi gió - gió thô sơ
bụi ngùi lau lách trở cờ loe ngoe.*

*Em ơi gió - gió ngang phè
õm ờ dử dối đồn ghe đạt bèo.*

*Em ơi gió - gió cong queo
hồn hoang hú đặng ngoằn ngoèo ruột gan.*

*Em ơi gió - gió loang toang
nhoảnh tia máu chớp phun tràn cung mây*

Em ơi gió - gió tuầy huây
phường ong bướm òng ẹo bay lòng thòng.

Em ơi gió - gió rổi đồng
hình nhân rom cỏ tổng ngồng tá toi.

Em ơi gió - gió vênh trời
thánh thần đành lổm ngổm rơi rụng nhiều.

Em ơi gió - gió quá liều
bình tâm hôn hút chín chiều cuồng phong.

XIN ĐỪNG BUỒN EM NHÉ

Từ hồi trót nói lời thương
 cuộc vui gió cuốn để buồn cho em
 lằng nhằng những nợ những duyên
 những ngày thức thỏm những đêm đợi chờ

Thiên đường xếp xó giấc mơ
 ngôi sao thơ ấu bơ vơ xó trời
 đôi khi nhạt miệng buồn cười
 biết rằng nhoen nụ dưới uoi cũng buồn

Thất tha thất thiếu vãn chương
 kẻo cà kẻo kẹt tai ương đường dài
 yêu cùng ai ghét giùm ai
 để cơm áo vẹo hai vai em gầy

Nợ nần chưa trả đã vay
 chim muông trả vĩa cỏ cây trả hồn
 trả cho mơ chút thiên đường
 trả cho nhau chút xót thương luân hồi

Xin đừng buồn nữa em ơi
 trả cho sao một chút trời xa xăm.

MỜI VỢ UỐNG RƯỢU

Mỗi năm tết có một lần
mời em li rượu tay nâng ngang mày

Vợ cười chưa uống đã say
ngọt ngào thì nổi đắng cay thì chìm

Gót chân ăn vệt bạc thêm
quanh năm tất bật đi tìm ngày xuân

Tóc loay hoay bạc bạc dần
mỗi năm tết có một lần thôi em.

DIU VÀ NHỆ

Nhàm tai nghe rồi tiếng âm
 dọn tai ta lắng tiếng thẳm thế gian

Mùa xuân trở dạ diu dàng
 hoa khe khe hé nhẹ nhàng hương bay

Nhẹ nhàng lộc cửa nách cây
 diu dàng vương dải tím mây ngang chiều

Nhẹ nhàng tiếng bóng xiêu xiêu
em ngồi chải tóc muối tiêu dịu dàng

Má hồng về xứ hồng hoang
tóc rơi mỗi sợi nghe ngàn lau rơi

Dịu dàng vang tiếng mắt cười
bỏ qua sấm chớp một thời xa xăm

Bỏ qua tội thánng nợ năm
tự nhiên giọt nước mắt lăn nhẹ nhàng ...

NỢ ĐỜI

Nợ thương nợ ghét nợ yêu
toác toàng toang vỡ bao nhiêu nợ nần

Nợ đời ngót ghét tẩm thân
nợ con đường xác dấu chân chôn vùi

Nợ li trắng nổi dầy voi
nợ bè bạn dốc cuộc chơi tung bùng

Nợ người khước mắt rung rung
nợ sông giọt nước nợ rừng bóng cây

Nợ em lặn đạn tháng ngày
ánh trắng ngọn gió ánh mây nợ trời.

VỢ ỒM

1

Vừa một xuân lại một xuân
 vợ ơi đại hạn đã gần một năm
 một nhà là sáu mồm ăn
 một thi nhân hóa phấm phấm ngựa thồ

2

Cái lưng em sum bất ngờ
 tứ chi anh lỏng thông quơ rụng rời
 thông thường thượng giới rong chơi
 trần gian choang choác sự đời tùy em.

3

Nghìn tay nghìn việc không tên
 mình em làm cõi bình yên nhẹ nhàng
 nghìn lính em ngã bệnh ngang
 phang anh xất bắt xang bang sao đành

4

Chia con Chúa Chốm loanh quanh
 anh như nguyên thủ tanh bành quốc gia
 việc thiên việc địa việc nhà
 một mình anh vãi cả ba linh hồn.

THỜI GIAN

1

Này em buồn mà làm gì
 thời trong leo lẻo lẽ đi qua rồi
 cái thời loang lổ đang trôi
 thôi thì thông thả tới thời trắng tinh.

2

Này em mình tự dọn mình
 ta ân xá tội với tình cho ta
 thời gian lướt khướt quan tòa
 một mai trắng án thiên hà cả thôi.

3

Này em cảnh lớp ló chồi
tạo hoa tí cỏ chọt vui giữa buồn
chọt phai chọt thắm con đường
chọt quên chọt nhớ chọt thương lẫn thẩn.

4

Này em chọt độ hồi xuân
thời gian làm phép tẩy trần đó u
oán ân hóa giải từ từ
từ từ mặt nạ rơi như lá vàng.

3

Này em cảnh lấp ló chồi
 tẹo hoa tí cỏ chọt vui giữa buồn
 chọt phai chọt thắm con đường
 chọt quên chọt nhớ chọt thương lẫn thán.

4

Này em chọt độ hồi xuân
 thời gian làm phép tẩy trần đó ư
 oán ân hóa giải từ từ
 từ từ mặt nạ rơi như lá vàng.

MỤC LỤC

- Kính gửi tuổi học trò - 5
 Ca dao vọng về 1 - 7
 Ca dao vọng về 4 - 8
 Áo trắng má hồng - 9
 Bất chợt - 12
 Được yêu như thế ca dao - 13
 Nét và hình - 14
 Đi ngang thành Nội - 16
 Nhớ bạn - 17
 Một góc chiều Hà Nội - 18
 Mưa trong nắng, nắng trong mưa - 20
 Đám mây dừng lại trên trời... - 22
 Hồ Tây - 24
 Vô tư - 26
 Còi phật - 27
 Sông Thao - 28
 Đà Lạt một lần trăng - 29
 Làm quen - 30
 Nha Trang có một mối tình - 33
 Xuống đày - 34

- Chỉ khác nhau cái nhìn, em à... - 37
 Thách thức - 38
 Chạnh lòng 1 - 39
 Câu - 40
 Kiêng - 41
 Bài ca phiêu lưu - 42
 Mỗi - 43
 Nấp vào bóng mình - 49
 Giọt trời - 51
 Thương nhớ thơ ngây - 53
 Tình ca cho người ly hôn - 54
 Vết thời gian - 55
 Vợ ơi - 56
 Rơi và nhặt - 58
 Khi chúng mình yêu nhau - 61
 Yêu - 63
 Chợ - 65
 Trở gió - 67
 Em ơi, gió ... - 69
 Xin đừng buồn em nhé - 72
 Mời vợ uống rượu - 74
 Địu và nhẹ - 75
 Nợ đời - 77
 Vợ ốm - 78
 Thời gian - 80

Chịu trách nhiệm xuất bản:

NGUYỄN PHAN HÁCH

Biên tập:

LAI NGUYỄN VĂN

Trình bày:

ANH TRÍ

Vẽ bìa:

CHÂN SÁNG

Sửa bản in

NGÂN HUYỀN

Tổng đại lý phát hành:

Công ty Văn hóa phẩm Đông Tây:

• Số 466 Nguyễn Chí Thanh, Đống Đa, Hà Nội.

ĐT/Fax: (04) 7733041

• 32 Bà Triệu, Hà Nội

ĐT/Fax: (04) 8251374

Thơ trữ tình

NGUYỄN DUY

Nhà xuất bản Hội Nhà văn, 65 Nguyễn Du, Hà Nội

Trung tâm Văn hóa Ngôn ngữ Đông Tây,

8/91 Nguyễn Chí Thanh, Hà Nội

In 1000 cuốn khổ 11x18, 5 tại Nhà in KH & CN

Giấy phép xuất bản số 71/210/X-B-QLXB cấp ngày 3/3/2003

In xong và nộp lưu chiểu quý I năm 2004



Giá: 20.000 đ